

Bụi Tro Phận Người

1. Thân con là cát bụi một ngày mai sẽ hóa bụi tro. Cuộc
 2. Thu qua mùa đông về nhẹ nhàng rơi chiếc lá vàng khô. Ngày
 3. Ôi muôn sự thế trần thật tựa như một giấc phù vân. Cuộc
 4. Ngẫm thế sự thế trần nào mới thấy ngang trái đảo điên. Lòng

đời vinh hoa phú quý xuôi tay nằm còn có chi đâu.
 nào hoa kia khoe sắc nay úa vàng cùng gió bay đi.
 đời trăm năm dương thế cũng đến ngày về cõi hư vô.
 người ôi sao gian dối sống vô tình bạc nghĩa như vôi.

Ôi thoáng qua cõi đời cười vui nay bỗng mai ly biệt. Người
 Năm tháng luôn xoay vần thời gian ôi đã trôi qua rồi. Đời
 Bao khó nguy giãng đầy lăm than trong vũng nước mắt đầy. Người
 Con khát khao mong chờ về bên chính Đấng con tôn thờ. Hồn

ơi xin hãy nhớ rằng ba tác đất mới thật nhà ta.
 con nay chóng phai tàn như xuân sang đến rồi vụt tan.
 ơi luôn hãy trông cây nường thân trong Chúa nguồn tình yêu.
 con đây mãi khắc khoải cho đến lúc yên nghỉ bình an.

Phận người như cơn gió, mai này về cõi hư vô.

Phận người như cơn gió mai này trở về bụi

Phận người thật mong manh như chim non đậu trên cành.

tro. Phận người thật mong manh tựa như chim đậu trên

Ôi nhân sinh cõi trần vùn vụt tựa thoáng mây bay.

cảnh. Ôi nhân sinh cõi trần tựa hoa sớm nở tối

Chốn thiên thu mãi mãi chỉ có nơi Chúa mà thôi.

tàn. Chốn thiên thu chỉ có nơi Chúa mà thôi.